

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

КАФЕДРА ІХТІОЛОГІЇ ТА ЗООЛОГІЇ



ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**Міжнародної науково-практичної конференції
«ІХТІОЛОГІЯ ТА МОРФОЛОГІЯ – НАУКОВА ТА ПРАКТИЧНА
ОСНОВА РИБНИЦТВА»**

присвячена

85-річчю заснування кафедри іхтіології та зоології і
60-річчю від дня народження доктора біологічних наук, професора

КЛИМЕНКА ОЛЕГА МИКОЛАЙОВИЧА

**Біла Церква
2017**

може мати різну тривалість – це пов'язано з якістю корму, його відповідністю зазначеним вимогам.

Існує класифікація штучних кормів за походженням, а корми саме: рослинного походження; корми тваринного походження; комбікорми; синтетичні препарати; харчові відходи; мінеральні корми; біологічно-активні домішки, або премікси.

Штучні корми рослинного походження найбільшого поширення мало зерно – злакові та бобові, макуха, шроти, відходи борошномельного виробництва та зелена маса кормових культур.

З кормів тваринного походження для годівлі риб використовують відходи від переробки риби, тварин, птахів і молочні відходи.

У рибництві для годівлі риб використовують також продукти мікробіологічного і хімічного синтезу: кормові дріжджі, фосфатиди, відходи бродильних виробництв, синтетичні препарати вітамінів, мікроелементів, гормонів, ферментів і антибіотиків.

Як добавку до рибних кормів, використовують мінеральні домішки – крейду, вапняк, фосфати, цеоліти, глини, деякі солі мікроелементів.

Дослідження показують, що використання штучних кормів дає змогу збільшити продуктивність прісноводних риб на 50–90%.

УДК 636.6.034.0877

СТОВБЕЦЬКА Л.С., канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ВПЛИВ КОМПЛЕКСУ АМІНОКИСЛОТ ТА ВІТАМІНУ Е НА НЕСУЧІСТЬ ПЕРЕПІЛОК ЯПОНСЬКОЇ ПОРОДИ

Нині розвиток нетрадиційної для нашої країни галузі, а саме перепелівництва, є одним із шляхів забезпечення населення якісними продуктами харчування і підвищення економічної ефективності птахівництва. Передумовою цьому є біологічні особливості перепелів, серед яких одні з головних – швидкість росту, висока яєчна продуктивність, хороші смакові, харчові та лікувальні якості яєць і м'яса птиці. Відомо, що продуктивність птиці, значною мірою, залежить від кількості протеїну та незамінних амінокислот в раціонах. Тож при зниженні вмісту таких амінокислот як лізин, метіонін та треонін у кормах перепелів встановлено зниження їх продуктивності та сповільнення росту молодняку. Недостатній вміст вітамінів і зокрема вітаміну Е в раціоні птиці також призводить до зниження яєчної продуктивності.

В годівлі перепелів амінокислоти займають важливе місце, так як кожна із незамінних амінокислот в організмі птиці виконує ряд важливих функцій.

Метою наших досліджень було визначення впливу різних доз амінокислот – лізину, метіоніну, треоніну разом з вітаміном Е на продуктивність перепілок.

Дослід проводили в умовах віварію Білоцерківського НАУ на перепілках японської породи. Методом аналогів було відібрано 100 голів перепілок віком 45 днів, з яких було сформовано 4 групи по 25 голів у кожній групі. Перша група була контрольною, 2-а, 3-я та 4-а – дослідними. Птиця першої контрольної групи під час усього дослідження отримувала основний раціон, збалансований за нормами годівлі, а

перепілкам дослідних груп до раціону додавали лізин, метіонін, треонін і вітамін Е в різних дозах.

Несучість визначали шляхом обліку знесених яєць по групам за період експерименту.

За період проведеного дослідження нами встановлено, що з віком у піддослідних перепілок всіх груп несучість зростає, але за додавання до основного раціону перепілкам комплексу амінокислот і вітаміну Е в різних дозах, несучість змінювалась по – різному.

За результатами проведеного нами дослідження встановлено, що найбільша несучість була у птиці 2-ї дослідної групи. Продуктивність цієї групи була більшою, порівняно з птицею контрольної групи на 13,4 % ($p < 0,001$). Також спостерігалась тенденція до збільшення несучості у птиці 3-ї групи, де порівняно з яечною продуктивністю перепілок контрольної групи вона, була більшою на 5,37 % ($p < 0,01$), а зміни несучості перепелів 4-ї дослідної групи були несуттєвими.

Проведені дослідження свідчать про те, що за додавання перепілкам до раціону комплексу амінокислот в поєднанні з вітаміном Е, сприяло збільшенню їх яєчної продуктивності.

УДК 636.087.72

ЦЕХМІСТРЕНКО О.С., канд. с.-г. наук,

БІТЮЦЬКИЙ В.С., д-р с.-г. наук,

ЦЕХМІСТРЕНКО С.І., д-р с.-г. наук

ШЛЯХИ ВЗАЄМОДІЇ НАНОЧАСТОЧОК ДИОКСИДУ ЦЕРІЮ ІЗ ЖИВИМИ КЛІТИНАМИ ТА БІОЛОГІЧНИМИ МЕМБРАНАМИ

Серйозним недоліком багатьох новостворених лікарських препаратів є виражені побічні ефекти та параметри фармакокінетики. Дієві засоби повільно впроваджуються у практику через погану розчинність у біологічних рідинах, мають високу токсичність та неспецифічний кумулятивний ефект, потребують значних кількостей для прояву терапевтичного ефекту та швидко руйнуються у організмі. Тому актуальним є створення нових лікарських форм, здатних збільшити ефективність наразі відомих препаратів та нівелювати побічні ефекти. Перспективним напрямом є використання нанорозмірних матеріалів для лікування онкологічних порушень, спадкових, інфекційних хвороб, атеросклерозу, діабету тощо. При використанні нанорозмірного носія і діючого лікарського чи діагностичного засобу, інкапсульованого, диспергованого чи адсорбованого на нанорозмірному носії спостерігається зменшення кількості препарату в органах і тканинах, знижується токсичність за рахунок вибіркового накопичення у пошкоджених тканинах і меншого надходження у здорові органи. Нанорозмірні носії сприяють надходженню гідрофобних речовин парентеральним шляхом, захищають лікарські засоби від небажаного впливу навколишнього середовища і певною мірою допомагають вирішити проблему резистентності ракових пухлин до лікарських препаратів.

Нанокристалічний діоксид церію, як і інші сполуки рідкоземельних елементів, є актуальним для вивчення завдяки своїй біологічній активності, здатності